

Homilie H. Maria, Moeder van God – Octaafdag van Kerstmis
01 januari 2022

1^e lezing Num.6, 22 – 27

2^e lezing Gal.4 ,4 –7

Evangelie Lc. 2, 16 – 21

Dierbare broeders en zusters in Jezus Christus,

De jaren komen en de jaren gaan. Ook de herders komen en gaan. In ons leven is er een komen en een gaan. Vandaar ook dat in de Psalm staat; “De Heer beschut het komen en het gaan van Zijn gelovigen”, “Introitum et exitum tuum”. De herders komen, ze haasten zich naar Bethlehem en nadat ze daar geweest zijn keerden ze terug terwijl ze God verheerlijkten en loofden. Een beweging erna toe en een beweging ervan af. Ook het hele jaar loopt naar Kerstmis toe en het volgende jaar vertrekt weer van Kerstmis. Als heel ons leven zo’n komen en gaan is, is het natuurlijk beslissend wat daar tussenin ligt, waarheen wij gaan, en waar vandaan wij telkens weer komen. In ons monastieke leven is dat heel evident. Zevenmaal per dag komen wij naar deze kerk en verlaten wij ook weer deze kerk. Wat gebeurt hier, wat is het bindende punt, het bindende element tussen ons komen en gaan? In ieder leven, niet alleen voor ons.

De herders komen en gaan. Ze komen naar het pasgeboren kind dat in de kribbe lag. En ze gaan weer om daarvan te getuigen. Maar Lucas is zo zorgvuldig dat hij er nog iets anders aan toevoegt, niet alleen maar dat sprakeloze kleine kind in een kribbe waarvan hun gezegd was dat het de redder van de wereld was. Dat het de vreugde zou zijn voor heel de mensheid. De herders vinden ook Maria. En Maria zwijgend. Maria bewaarde al deze woorden in haar hart en overwoog ze bij zichzelf. Het is alsof wij nog dieper, ineens, in die kleine gemeenschap binnenkomen. Niet alleen van de buitenkant, maar in de binnenkant. Maria, het hart van Maria dat al deze woorden, al deze gebeurtenissen bewaarden in haar hart en overwoog ze bij zichzelf. We kunnen ons voorstellen wat daarvan is uitgegaan, hoe hebben de herders zich gevoeld? Niet alleen bij dat kleine kind maar bij die volkomen gave pure Moeder. Hoe moet zij hen hebben aangekeken? Wat is er van haar uitgegaan? Een hart zó open, zó warm, zó ongereserveerd ontvankelijk voor God en voor de mensen. De herders komen en gaan. En ze komen ten diepste ook naar het hart van Maria en ze vertrekken weer vanuit het hart van Maria. Ze worden daardoor aangetrokken en ze gaan ervan getuigen. Ons komen, ons gaan, waarheen gaat het, waarvan vertrekt het? We wonen in een kerk die toegewijd is aan Onze Lieve Vrouw, de Moeder van God. Elke keer als wij hiernaar toekomen, komen wij bij de Moeder van God, komen wij bij het hart van de Moeder van God. En elke keer als wij hier weer de kerk verlaten, keren wij terug om God te verheerlijken en te loven en te getuigen van alles wat wij hier gehoord en gezien hebben. Om te getuigen van onze ervaring met de Moeder, met haar hart en het kind dat wij hier elke dag mogen ontvangen. Het is juist zoals hun gezegd was: God is trouw. Hij blijft bij ons: Emmanuel. Elke dag van ons leven. Amen.